

M. T. B. COLLEGE, SURAT

Manuscripts Library

No. ^{Ref.}
_{Set.} 1320

Title: *Udatta Prayoga*

1320

Complete

C	Holika Prayoga	
:	:(Bhavi. Purana)	: Title
:	:	: Author
:	:	: Editor
:	: 1732 S'aka	: Year, Vols.
SK	: Scribe : Ramakrishna	: Publisher
1320	: Kesalikere	: Remarks

श्रीगणेशायनमः॥ शरत्तु शर्मोवाच॥ हुताशनी केन पृष्ठा कथिता केन सुव्रत॥ उत्सव
 श्वकथं कार्यः फलं किं करणे मुने॥ १ ॥ नारद उवाच॥ शृणु विप्रं द्रवक्ष्यामि हुताशनि
 कथाशुभां॥ कथितां कृष्णनाथे न श्रुतां धर्मेण भूता॥ २ ॥ युधिष्ठिर उ० वद कृष्णम
 हाभागफलानु न होलिकोत्सवः॥ किमर्थं क्रियते लोके ग्रीमे ग्रीमे पुरपुरे॥ ३ ॥ कि
 मर्थं शिशवस्तस्या गेहे गेहे विवाहितः होलिकादीप्यत कस्मात् केनेयमवतारिता॥
 को ह्यस्या पूज्यते देवको ह्यस्या क्रियते विधिः॥ वद कृष्ण विधानं च सर्वमेतत्प्रव
 त्तगतं॥ ४ ॥ श्रीकृष्ण उ० आसीत् तत युगे पार्थरघुनाम महायशः॥ अरुः सर्वगु
 णोपतः प्रियवादी बहुश्रुतः॥ ५ ॥ स सर्वो पृथिवीं जित्वा वशी कृत्वा गरीधिपात्र॥
 धर्मतः पालयामास प्रजाः पुत्रानि वारसान्॥ ६ ॥ न दुर्भिक्षं च न व्याधिर्न काल
 मरणं नृणां॥ नाधर्मरुचयः पारास्तस्मिन् शासति पार्थिवे॥ ७ ॥ तस्यैव शासतो रा
 ज्यं क्षात्रधर्मरतस्य च॥ क्वाचिच्च राक्षसी बालानित्यं पीडयते भृशं॥ ८ ॥ रक्षया
 चोदकेनापि भेषज्ये वा नराधिप॥ मंत्रज्ञः परमाचार्यैः सानियंतु न शक्यते॥ ९ ॥
 पौराणां वचनं श्रुत्वा रघुर्विस्मयमागतः॥ विस्मया विष्ट हृदयः पुरोहितमथा

होमा ब्रवीत् ॥ ११ रघुरुवाच ॥ किमेतद्राक्षसीकेयं किंप्रभावादिजोत्तम ॥ कथमेषानियं
 तव्यामदुष्टतकारिणी ॥ १२ ॥ रक्षणात्प्रोच्य तराजापालनात्पृथिवीपतिः ॥ अर-
 ३ क्षन्पृथिवी धर्मान्तराभवतिकिल्बिषी ॥ १३ ॥ वसिष्ठ उवाच ॥ शृणु राजन्परमार्थं
 यन्तरव्या तं मया क्वचित् ॥ दुंढा नाममहारव्या ताराक्षसी मालिनः सुता १४
 तया चाराधितः शंभुरुग्रणतपसान्प ॥ प्रीतस्तामाह भगवान् वरं वरय सुव्रत
 ॥ १५ ॥ यत्ते मनोभिलषितं तद्दद्याम्यविचारितम् ॥ दुंढा प्राह माहादेवं यदि त्वत्
 स्वयं मम ॥ १६ ॥ तव वध्यासुरादीनां मनुजानां च शंकर ॥ मा कुरुष्व त्रिलोकेश
 शस्त्राणां च तथैव च ॥ १७ ॥ शीतोष्ण वर्षा समयो दिवारात्रौ वने गृहे ॥ अभय
 हि दामे स्यात्तत्प्रसादान्महेश्वर ॥ १८ ॥ एवमुक्तस्तथोक्त्वा तां पुनः प्रोवाच
 शूलं हत ॥ उन्मत्तैः शिशुभ्यश्च भयं सत्रं भवत्यति ॥ १९ ॥ एव तस्य वरं
 देव्या भगवान् वरदर्पय ॥ तत्रैवांतर्दधे राजन् शं करो लोकशंकरः ॥ २० ॥ ए-
 वं लब्धमरासातुराक्षसी कामरूपिणी ॥ नित्यं पीडयते बालान् स्मरंती हर-
 भाषितम् ॥ २१ ॥ अजला होलिका दुंढा देहाहोला हुताशनी ॥ नामान्येता

राम

३

निसंग्राह्यमोदेत बालुघातिनी २२ एतन्ने सर्वमारव्या तं दुंढायाश्चरितं मया सांप्रतं कथयिष्या-
 मियेनोपायेन हन्यते २३ अद्य पंचदशी शुक्ला फाल्गुनस्य नराधिप शीतकालो विनिष्क्रांत उच्छका-
 लो भविष्यति २४ यथा ह्यशंकितालोकाह संति चरमं तिच दारुजानि च वज्राणि गृहीत्वा समरो-
 त्कृताः २५ यो धा इव विनिर्योतु शिशवः संप्रहर्षिताः संचयं शुक्लाद्यानां मुपलानां च कारयेत् २६
 तत्रान्तिविधिवद्बुद्धारक्षोघ्नैर्मन्त्रविस्तारैः ततः किल किलाशं वै स्नाति शं वै मनोहरैः २७ त्रिः पवित्र-
 ज्यतं वक्रिं गायं तु च हसं तु च जल्पं तु च लयालोका निः शंका भंडजल्पिनः २८ तैः शं वै श्वैव सात्य-
 होमेन च निराकृता अदृष्टघातैर्जिह्वा नां राक्षसी क्षयं मेष्यति २९ तस्यैव च नं शुक्ला सरधुः पांडु नदन स-
 र्वचकार विधिवद्बुद्धं तं न धीमता ३० गता साराक्षसी नाशं तेन चायेण कर्मणा ततः प्रभृति लोकस्मिन् भग-
 लारव्यातिमागता ३१ सर्वदुष्टापहो होमः सर्वरोगोपशान्तिकृत् क्रियते स्यां हि जैः पार्थ तेन सा होलिका स्मृता
 ३२ सर्वमारातिविश्वेयं पोर्णमासी युधिष्ठिर सारस्वत्सर्वलोकानां परमानंददायिनी ३३ अस्यां निशागमे-
 र्थं संरक्ष्याः शिशवो गृहे गोमयेन विलिप्याथ सचतुर्द्वे गृहांगणे ३४ आकारयेत्तदा प्रायः खड्गव्यस-
 रान्नरा न् देकाष्टरवेदुः सस्पृश्य गीतैर्होस्य करैः शिशून् ३५ रक्षंति ते तदा ते वा गुणपक्वा बभूवुः दातव्य-
 बालरक्षा च कर्तव्या चे निशागमे ३६ युधिष्ठिर उवाच कथं नामंगलप्रायान्तस्यां बुवारवान्जनाः भंड-
 शब्दात्कुरुक्षेत्रे योनि विविधानि च ३७ कुर्वन्ति चोपहासं च कारणं किं वद प्रभो श्रीकृष्ण उवाच ॥

होमा

२

एकद्वारा त्रिसमये तथा जालिकया शिशुः ॥ ३८ ॥ गृहीतश्चरणे कश्चिदंबु
रवमथा करोत् ॥ प्रसन्ना ते न शब्दे न हसन्ती तं मुमोच ह ॥ ३९ ॥ लोका नांपर्यता
चैव जगादसां तरिष्यता ॥ शृण्वंत लोका यद्वाक्यं प्रसन्नानेनैव कृता ॥ ४० ॥ अ
जना मदिने प्राप्ते बुंबा कुर्वेति चोच्चैः ॥ मंडवाक्यं चोपहासं चोयं का करवत्
था ॥ ४१ ॥ तेषां सुरवप्रदा हं स्यावर्षे पयंत मेव च ॥ मदुक्तं येन कुर्वेति तेषां बालकपीडनं ॥ ४२ ॥
कुर्वेद्वै ततः कुर्यान्मदुक्तं ते स्य वैशुभं ॥ तस्मा लोकाः प्रकुर्वेति तत्सर्वं कर्म वैजना ॥ ४३ ॥
प्रभाते समये जाते नित्यं हस्तांगणे ततः ॥ चतुष्कारयेत्तत्र भूतिं वंदे च होलिका ॥ ४४ ॥
मंत्रेणानेन राजेन्द्र पूजयेच्च प्रयत्नतः ॥ वंदिता स सुरेन्द्रो ब्रह्मणो शंकरेण च ॥ ४५ ॥
अतस्त्वापाहि नो देवि भूते भूते प्रदा भव ॥ मंडितं चर्चितं चैव उपलिप्ते गृहांगणे ॥ ४६ ॥
चतुष्कारयेद्दम्यं वर्णं केश्वाक्षतैः शुभैः ॥ तन्मध्यस्थापयेत्पीठं शकुवस्त्रोत्त
रछदं ॥ ४७ ॥ अग्रतः पूर्णकलशं स्थापयेत्पुलकैः ॥ साक्षतं सद्गुरुं च स
तचंदनचर्चितम् ॥ ४८ ॥ असिने चोपविष्टश्च ब्रह्मघोषेण मारुत ॥ बध्नापये
च्चैतन्नारी अव्यगाशुभलक्षणा ॥ ४९ ॥ स भगालं कृता चैव श्वेतां शुकविभूषणा ॥
स्वस्ति वाचनपूर्वं हि ब्राह्मणांश्च प्रसादयेत् ॥ ५० ॥ दक्षिणां चिश्च महेश्च भो

आ

जनेश्च ततः परं ॥ स्वयं च प्राशयेच्चान्नं ततो मुंजीत कामतः ॥ ५१ ॥ एवं यः कुरुते पार्थशा
स्त्रोक्तं फाल्गुनोत्सवं ॥ अनायासे सिध्यति तस्य सर्वं मनोरथाः ॥ ५२ ॥ आधयो व्याधयश्चै
व यांति नाशं न संशयः ॥ पुत्रपौत्रसमायुक्तः सुखं तेष्टि तामानवः ॥ ५३ ॥ एवं ते कथिता
पार्थतिथी मामुत्तमा तिथिः ॥ शकुनं प्रक्षयेच्च बहुताशा ज्वालनं क्षणे ॥ ५४ ॥ पूर्ववायु
होलिकायां प्रजाभूपालयोः सर्वं ॥ पलायनं च तु भिक्षुं दक्षिणे जायते ध्रुवं ॥ ५५ ॥ प
श्चिमे तृणसंपत्तिरुत्तरे धान्यसंपदः ॥ यदि रेवचशिवा हृष्टिर्दुर्गचारा च संश्रयेत् ॥ ५६ ॥
होलिकासूतकं पंचदिनानि धारयेत्ततः ॥ पंचम्या मुत्सवं कुर्याद् जगत्सर्वजनेः सह ॥ ५७ ॥
प्रतिपद्यते च म्या तृतीयायां तथा विवा ॥ शुभे दिने च कर्तव्यं होलिकाया महोत्सवं ॥ ५८ ॥
एवं यः कुरुते वैवक्ष्ये मासेभ्यः भविष्यति ॥ ५९ ॥ इति श्रीपद्मपुराणे होलिकामोहादयना
मप्रथमोऽध्यायः ॥ श्रीः ॥ ॥ रत्नशर्मा वाच ॥ होलिकोत्सवं मारव्या हि हृष्टो नेकी
दितं कथं ॥ गोकुले कस्तुर्यागीतविस्तरेण शृणोम्यहं ॥ ३ ॥ नारद उवाच ॥ शृणु विप्रं
द्रवक्ष्यामि पुण्याह्वना कथामिमां ॥ गोकुले वसमानस्ते गोपगोकुलमंडिते ॥ २ ॥ क
ष्ठाः कमलपत्राक्षः फाल्गुने होलिकोत्सवं ॥ चकार व्रजलिकानां सुरवाय च भवा

हो. सा.

३

य च॥ ३॥ वादित्राणि विचित्राणि गीतानि विविधानि च॥ चक्रुर्गोपाश्च मिद्विता उच्चैर्ज
हसुरंगणे॥ ४॥ रात्रौ चौर्यं प्रकुर्वन्ति दिवा हास्या विनोदकान्॥ हृष्टे नासाहिता बाला सवय
स्कारुरंगिणः॥ ५॥ केचिच्छृंगान् श्वतालांश्च महेष्णवान् कान्॥ मुरली झलुरी श्वेवता
लिकांश्च मुहुरिकाः॥ ६॥ गीयन्ति केचिद्भुलितं सगीतं नृत्यं च केचिद्भुलितं विचक्षणः
भंडं च केचित्प्रलपन्ति गोपा विहारमेवं वने गेहयाः क्रमात्॥ ७॥ चक्रुः श्वरा मादधिदु
ग्धपूणैः पात्रैर्हृदि जलकुंकुमैरलं॥ सिञ्चन्ति गोपान् थल्लुप्तं मत्स्यदधुश्च हस्त
नटवेषधारिणो॥ ८॥ जगाद हृष्टाः कुटिलैश्च बाक्यैर्मनोरमैस्त्रीजनकीपहारकैः
कुडाचुचुं बुश्वमुखैः सरागानिषेण तेन प्रवदन्ति तं प्रति॥ ९॥ गृहे गृहे नो भवतां न्व
हं हृतं चौर्यं पुनरत्वं न हिल्लसंश॥ धृतो सिगाढं कथमद्य यासि वक्रैः पूज्यत्पत्न
दसे च कं प्रति॥ ३०॥ हृष्टाश्च नीचैर्वदनोदया पुनस्तासां वितन्वन्तथ चायनं रुजं॥
लोने च कस्याश्च कपोलयोश्च भगे च कस्या जघने च कुक्षिषु ११ ततः पलायं त विमुच्यत क
रं च मल्लतास्तच्चरितैर्धृजांगनाः हसन्ति गोपाः स्मयदन्ति बद्धः पूर्वैश्च भंडं ललना गृहं ययुः १२
ततो भर्कं कंचन वेषयित्वा वधूतवेष परिचारकांश्च तथैव चक्रुः परिहासनं मुकुटं नसा
कैत्रज गोपवालाः १३ माया भवेत्काचन याच उक्ता यन्मायया मोहितमद्य सर्वं भवेत्परा ३

जनेश्च ततः स्मात्त्ववधूतवेषद्वर्गरूपाः परिवारकांश्च १४ विचित्रवाद्यानि च वादयन्तो जगुर्वसं
तालपनेन पूर्वं नृत्यन्ति लोकाहल भंडं शब्देन दलीलात्रज बालकादधुः १५ कश्चिद्भुलितो गोपीर
गणे स मुपस्थितं योगिनं ज्ञापयामास गोप आयात पश्यतां १६ दर्शनं योगिनां सर्वं किलिषधं सुरावरं
पुण्यं संकृतं भाव्यं कुर्वन्मात्स्यशुभाय तत् १७ इत्युक्त्वा गोपिका एत्यदृष्टुं योगिनां मुदा भस्माद्भुलित
सर्वां गुह्यार्थं कृतकोपिनं १८ शिष्यास्तत्यादयोपेतुं दंडवच्च पुनः पुनः कृष्णादयश्च सर्वे विस्तुतिं चक्रुर्न
मन्ति च १९ काचिद्भुते स्म तत्राथ कुत आगम्यते विभो हसन्ति बालकस्यापि वैराग्यं कथमागतं २०
अवधूत उ० नाहं बालान दधोपिन युवाहततः कंचित् नित्यमुक्तश्चिदानंदपूर्णरूपोऽस्मि नित्यदा २१
याप्तमेतं जगत्सर्वं मा विद्या काम कर्मभिः मूढस्ततो ने जानाति ह्यात्म तत्त्व गुहास्थितं २२ भवतीनां प्रसंगेन
विस्मरन्त्यपरेजनाः रहस्यं ज्ञानमित्यत्र मोहस्याल्लिप्तं सत्त्वयि २३ प्रष्टव्यं मद्भवेदत्र पृष्ठतां ददु
वे एवं वदति योगीशे बालः कश्चिद्भुलितः २४ निक्षेपश्च भुलितं लोके परीतं जगाद च बुंवार
वं प्रकुर्वन्तो हास्यं चक्रुः परेर्भकाः २५ योगीनां सांख्यमास सामक्यैः समंततः ततस्ते तत उ
त्थाय जग्मुर्गोपसदः परं २६ नृत्यन्तो हासवाक्यैश्च नाना चेषां प्रचक्रिरे वादित्राणि विचित्राणि वा

४
 हो. मा. २५॥ आदेशपूर्वजगदुःखबालामुहुर्नमंतोद्यवधूतमेव ॥ २५ ॥ पश्यतां सर्वगोपा
 नां कौतुकाविष्टचेतसां ॥ पद्मासनीपाविष्टसोवधूतश्लक्ष्णयागिरा ॥ २६ ॥ अ
 वधूतउ० ॥ शृणुतशृणुतलोकामदचोब्रह्मभावंविकल्बिवयतष्णा मुच्यतां ध्या
 यतां ध्रिं ॥ मधुमयनकुतौ वै शोध्यतामात्मतत्त्वं पशुपशुप्रकृतैः किं हानिरायुर्व
 लस्य ॥ ३० ॥ स्थिरचरजगतामंतस्थितंव्यापकत्वा धृतमिव पयसि ज्ञानेन म
 धानकेन ॥ विमलमतिकलश्यामात्मतत्त्वं च सत्त्वजगमणरयवशाद्देकिं परस्मै प्र
 यत्नः ॥ ३१ ॥ एवं वदति बालः शरत्कचूर्णवपातह ॥ बलभद्रकरान्मुक्तंततः कोलाहल
 भवतु ॥ ३२ ॥ वंशीरवैर्मदंगानां ध्वनिभिस्तालशब्दैः ॥ अन्यैश्च विविधैः शब्दै
 रासीद्याप्तचरवंतसः ॥ ३३ ॥ त्रिविधं रज उद्धृतं सत्त्वराजसतामसं ॥ उज्ज्वलं सात्विकं
 चैव रक्तराजसमुच्यते ॥ ३४ ॥ तामसं धूलिपटलं विनोदार्थं सदस्यथ ॥ ततः प्रस
 न्तानंदं दद्या गोपाः प्रोचुश्च तानथ ॥ ३५ ॥ अलंबाला विनोदिनया तगे हस्वकं स्वकं ॥

कुर्महेकार्यमन्यत्र गृह्यतामुचितंतथा ॥ ३६ ॥ इत्युक्तास्ते ततो बालाः स्वं स्वं ग
 हगतास्ततः जल्यंदमासपयंतमेव च कुर्वि नोदकात् ॥ ३७ ॥ इति श्री पद्मपुराणे बस
 तमहात्म्ये होलिकाे त्सवो नाम द्वितीयोऽध्यायः ॥ श्रीः ॥ नारद उवाच ॥ प्रज्वाल्य
 होलिकामथ पूणिमायां महोत्सवं तत्र चकार कृष्णः ॥ माघं विनोदं सदसि प्रशस्ते स
 गीत्य लालित्य युतं कलाङ्गैः ॥ ३ ॥ मुरजरवसनं वै नृत्यमारेभिरेते बहुलरलिना दे
 स्तारलशब्दैः समंच ॥ सरिगमधनीती प्राप्ता कालावृत्त्याथ गितिथि गितिथि गीतीथि
 विधेयीति शब्दैः ॥ ४ ॥ जयजयजयशब्दैर्होवन्नावप्रवृत्त्या शृणु शृणु शृणु नोदं
 धरीणां च तद्वत् ॥ देव्योपि विस्मयं जग्मुः सह देवैर्दिवंगता ॥ ५ ॥ वीक्षितुं तच्च संगीतं कृष्ण
 लीलाविभाषितं ॥ पुष्यवर्षमुमुचंत्यो मुहुः संस्मृत्य चेतसि ॥ वासनां च कुरंतस्था गोप्यो
 ज्ञाता वयं न किं ॥ ६ ॥ एवं पंचदिनं लीलाविचित्रास्ते प्रचक्रिरे ॥ होलापदिनं यावत्
 चिताशांस्तिष्ठतावता ॥ ७ ॥ पंचमेन्दुसंज्ञाते गोपबालारजोत्सवं ॥ चक्रुश्च यमुना
 गत्वा स्नात्वा कुरुपुरः सरा ॥ ८ ॥ स तं कुरुलिकायाश्च प्रोद्भूय भुङ्क्षु गृहानगुः ॥ वा
 ह्मणाश्च विचित्रान्नेस्तर्पयामासुरं सरा ॥ ९ ॥ गोपिका मिलिताः सर्वा आगतानि

हो. मा.

५

दवेरमनि॥ गायंत्यः सुस्वरं तत्र होलिकोत्सवमादरात्॥ राधिकाचंद्रिकाचंद्राम
द्रिकाचंद्रमाणिका॥ मालिनीस्कंदतीचवललितातारकादयः॥ १७० सिंचित्यः पुरु
षोऽश्वर्णमुष्टिभिर्यष्टिभिस्तथा॥ धृतोदेहितिभाषत्यो नंदस्य पुरतस्तथा॥ ११३
ततो नंदोदयोगोपाहर्षितानर्षकेलिभिः॥ ददुःस्ममधुरंद्वयरत्नानिविविधानि
च॥ १२ ततश्चोद्यानिकाश्वक्रुः सर्वगोपादयः शुभम्॥ तस्मान्नरेः प्रकर्तव्या
प्रत्यब्दहोलिकोत्सवः॥ १३ न हते तत्र लोकानामशक्तं स्यात्तद्वदेक॥ देशे देशे
यथारितिर्गामे ग्रामे पुरे पुरे॥ १४॥ सासारीतिः प्रकर्तव्या तत्र तत्र मवैर्जनैः॥ १५
नारद उवाच॥ इति ते सर्वमारव्यातं यत्तया पृष्ठमादरात्॥ किं भूयः श्रोतुकामस्त्वं
तत्पृच्छस्व वदेतव॥ १६ इति श्रीपद्मपुराणस्थं होलिका मातम्ये होसंपूर्णं॥
अथ प्रबो होलिका प्रयोगो निधीयते॥ कान्धनशकृपंचमीप्रभृतिषोर्णमासीपयितं
विप्रादिबालो युवाहृद्दोवाचौर्येण बलाद्दशकृपाकरीपादिकंसंपाद्य० ततः पोणी
मास्या हृतमंगलस्नातः स्वलं हृतोत्तमि ते हृतसंध्यादिगृहगणे बहिर्वीप्राकसंपादि
तकाष्ठादिभिः शक्तमल्ललं हृतं चतुरस्त्राचितिं हृत्वा तत्पश्चात्सामात्यप्राङ्मु

रवपविश्य पूजाद्व्याणिसंपाद्य हृताचमनो धृतपवित्रः प्राणानायम्यतिथ्यादिसंकी
र्त्य॥ मम सामात्यस्य रोगमारीदुःसहलक्ष्मीपरिहारद्वारा आयुरारोग्यैश्चर्यो भवितुमर्हति
तुं उदोत्थारव्यराक्षसीतुष्ट्यर्थं होलिकासं दीपनं करिष्ये॥ इति संकल्प्य॥ ततस्त
काष्ठा मथितं लोकि कं वाग्निमानीय॥ अग्ने हंसिन्या त्रिणमित्युच्यते उरुक्षयाग्नि
गायत्री॥ होलिका चिति संदीपनं विन्योगः॥ ॐ अग्ने हंसिन्या त्रिणमित्युच्यते उरुक्षयाग्नि
सः आहुते विरोचते क्रक० ए वं त्रिः ३ दीप्ययाम्यद्युते घोरां चितिं राक्षससत्तमं॥ हि
तायं सर्वजगतां प्रीतिपार्वतीपतेः॥ इति ते नाग्निनातां च चितिं संदीप्य पूजयेत्॥ अ
सृक् प्रमथय संजस्तेः हृतां तं होलिबालिशः॥ अतस्त्वा पूजयाम्यद्युते सति प्रदामव॥ इति
मंत्रेण आवाहनादिभिः रक्तगंधाक्षतहरिद्राकुकुमपुष्पधूपदीपनानाभक्ष्ययुत
मन्त्रचतिवेद्यनारीकेलक्षारवर्जरबीजपूरपूगीफलानिद्रक्षकदलीफलादीनि
समाप्य तांबूलदक्षिणानीराजनमंत्रपुष्पप्रदक्षिणानमस्कारं च हृत्वा ततः सा
ज्येन पथसासर्वा चितिं त्रिः प्रोक्षेत्॥ ततः गृहपातिबालाश्च धृतगंधाक्षतमा
त्याभरणाः शक्तनारीकेलरवर्जरहते मात्साधरान्सतः किल किल रा

हो. मा. ६ ब्रंतालाशब्दचयचोष निःशंकं निर्लज्जं यथामनोयथोत्साहं नानाविधभगलिंगना
 भाकितशब्दमुख्य वायुशब्दचकुर्वन्तोदाहरणं उगादिभिरुक्तं लक्ष्यं युध्यन्तोह
 संतो नृत्यन्तो गायन्ताश्चित्त्रिः प्रदक्षिणीकृत्य उपविश्यान्ते न कर्मणा होलि
 कारव्यराक्षसीप्रीयता इति साक्षात् जलं भूमौ विस्तृत्य विप्राश्च गंधाक्षततां व
 लदक्षिणादिभिः संतोष्य सुवासिनी ब्राह्मणां च संतोष्य स्वयं च मुक्तां तारा
 त्रिप्रागुक्त किल रावणदिभिरतिबाह्यं भूते प्रातः कृत्या नंतरं चित्तसमीपमेत्य
 वंदितासि स्फुरेदण ब्रह्मणा शंकरेण च ॥ अतस्त्वापादिनो देवि भूते भूतिप्रदा
 भव ॥ इति तिनमस्कृत्य ॥ तद्रूपमगृहीत्वा सर्वंगमुद्धृत्य पूर्ववत् वेत्तु न कुर्व
 तो द्वितीयायां गोमया दक्षसेचने तृतीया चतुर्थ्याः रक्तसौरभ्यचूर्णैः पंचम्या
 हरिद्रोदकेन चैथं महोत्सवं कुर्युः ॥ तस्मिन् दिने ब्राह्मणमोजनं कुर्युः ॥ एवं कृतं तेषां
 यो भवति ॥ इति भविष्योक्त होलिकाप्रयोगः ॥ श्रीशंके १७ ३२ प्रमोद
 नाम संवत् फाल्गुन नवमी नदिने इदं पुस्तकं समाप्तं रामकृष्णकशकीकरेण लिखितं ॥